

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/545/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812215941
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812215941.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa F., zastúpeného E. proti odporcovi Y., za účasti vedľajšieho účastníka I., zastúpeného R., o zaplatenie sumy 248,95 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 11C/129/2014-70 zo dňa 26. marca 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, na účet I., zastúpeného R. vo výške 59,24 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Nepovažoval za dôvodný nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 248,95 Eur s prísl., ktorá suma má predstavovať zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti zo strany odporcu, ktorý si neplnil povinnosti tým, že neuhradzoval faktúry a nezotrval v zmluvnom vzťahu počas 24 mesiacov. V súlade s § 53 ods. 1 a nasl. a § 544 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákona vyslovil názor, že dojednaná zmluvná pokuta je vzhľadom na porušenie povinnosti zo strany odporcu neprimerane vysoká. Odporca síce dostal od navrhovateľa telefón značky Nokia 6070 za cenu 1,- Sk s DPH s tým, že štandardná cena tohto telefónu bola 3.790,- Sk, avšak odporcom neuhradené faktúry vo výške 1,66 Eur, 14,77 Eur, 26,27 eur a 91,30 Eur nedosahujú sumu, aby navrhovateľ uplatňoval zmluvnú pokutu vo výške 248,95 Eur, ktorá s ním nebola individuálne dojednaná, ale vopred naformulovaná, resp. už pre odporcu pripravená. Zohľadnil, že odporca musel zaplatiť aktivačný poplatok 299,- Sk. Prihliadol na Dodatok k zmluve, napísaný drobným, nečitateľným písmom. Zmluvnú pokutu vo výške 248,95 Eur považoval za neprijateľnú podmienku preto neplatnú, nakoľko sa jedná o neprimerane vysokú sankciu za neplnenie povinnosti zo strany odporcu. Konštatoval, že vedľajší účastník bol v konaní úspešný, preto mu súd priznal trovy konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v sume 59,24 Eur. Vo veci boli vykonané 2 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava, vyjadrenie k veci) po 21,58 Eur a 2 x režijný paušál po 8,04 Eur.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, vedľajšiemu účastníkovi nepriznal trovy konania a rozhodol, že vedľajší účastník je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania navrhovateľovi. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Mal za to, že účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Vedľajší účastník je v danom prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie

takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli, vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Nespochybnil ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak opakovane spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Vyslovil názor, že pokiaľ vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Nepovažoval za potrebné, aby vedľajší účastník bol právne zastúpený, teda vstúpil do konania bez právneho zastúpenia. Vyslovil názor, že ide len o hromadný vstup združenia na ochranu spotrebiteľa do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky, zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Zastával názor, že vedľajší účastník v konaní nebol žiadny prínosom. Zdôraznil, že v zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p. nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zákon ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Ide o vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania. Domnienka podľa § 101 ods. 3 O.s.p. nie je aplikovateľná. Uplatnil si trovy odvolacieho konania v sume 35,97 Eur.

K odvolaniu navrhovateľa písomné vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol napadnutý účastníkmi vo výroku o zamietnutí návrhu, v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

Z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci vyplýva, že navrhovateľom podaný návrh bol súdom prvého stupňa zamietnutý, a preto úspešnému odporcovi patrí podľa § 142 ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania. V dôsledku toho je povinný znášať náhradu trov konania navrhovateľ, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vedľajší účastník vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa, čím mu v prípade úspechu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil (dňa 26.09.2014), vo veci podal podanie, ktorým namietal, že zmluvná pokuta, uplatňovaná navrhovateľom v sume 284,95 Eur, je v zmysle § 54 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka neprijateľnou, a teda neplatnou zmluvnou podmienkou. Takéto zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané, spotrebiteľ nemohol pred podpisom zmluvy ovplyvniť ich obsah. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je žalovaná zmluvná pokuta absolútne neplatná. Možno preto dospieť k záveru, že úspech odporcu, ktorý bol v konaní pasívny, je dôsledkom aktívnej účasti vedľajšieho účastníka v konaní.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní

zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na zákonné podmienky, za ktorých je prípustný vstup vedľajšieho účastníka do konania (§ 93 O.s.p), tieto námietky odvolací súd považoval za právne irelevantné, nakoľko v posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd sa námietkami navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania zaoberal a uznesením zo dňa 20.11.2014 zamietol návrh navrhovateľa na nepripustenie vstupu občianskeho združenia U., do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Odvolací súd súhlasí s názorom navrhovateľa, že účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou priznania ich náhrady. V posudzovanej veci nemožno prijať záver o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. V danom prípade vedľajší účastník naplnil svoj účel, ktorým je ochrana spotrebiteľa. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 19.03.2014, sp. zn. 6MCdo/5/2013 vyslovil záver, že trovy konania, vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde. O takýto prípad v danej veci nejde. Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania a požiadal o doručenie žalobného návrhu. Po doručení žalobného návrhu a jeho príloh vo vyjadrení zo dňa 06.11.2014 kvalifikovaným spôsobom namietal neprijateľné zmluvné podmienky uzavreté v zmluve/ dodatku o pripojení.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi potvrdil.

V odvolacom konaní úspešný vedľajší účastník nepožiadal o náhradu trov konania, preto odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 151 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.